

BVD / SBP

- rapportage over internationale ontwikkelingen
feiten en achtergronden die van belang
kunnen zijn voor de binnenlandse veiligheid

Nr. A84/027

10 april 1984

HET LYBISCHE 'ALGEMENE VOLKSCONGRES' EN DE KRUISRAKETTEN

Medio februari jl. kwam in de Lybische hoofdstad Tripoli het 'Algemene Volkscongres', zeg maar het parlement, weer eens bijeen. In de aan het eind van de beraadslagingen aangenomen resolutie werd onder meer fel van leer getrokken tegen de plaatsing van nucleaire wapens voor de middellange afstand in West-Europa. Deze stationering werd aangemerkt als een bedreiging van de Lybische veiligheid, zeker voor wat betreft de in Comiso op Sicilië te installeren raketten. Uitgesproken werd daarom dat, zo de West-europese vredesbeweging de plaatsing niet zou weten te voorkomen, Lybië in ieder geval de dan uiteindelijk op Sicilië gestationeerde wapens uit zelfverdediging zou gaan vernietigen.

HET LYBISCHE 'ALGEMENE VOLKSCONGRES' EN DE KRUISRAKETTEN

Van 11 tot 16 februari jl. vond in de Lybische hoofdstad Tripoli de 9e gewone zitting van het 'Algemene Volkscongres' (GPC) plaats. Zoals bekend is dit gremium in de Lybische staatkundige verhoudingen zoiets als het parlement *).

De bevrijdingsbeweging in Latijns-Amerika

De beraadslagingen werden geopend met een rede door de secretaris-generaal van het GPC, . Interessant was dat hij in zijn toespraak de persberichten inzake Lybische steun aan de Nigaraguaanse bevrijdingsbeweging tot de belangrijkste internationale gebeurtenissen in het afgelopen jaar rekende. Volgens de spreker was deze ontwikkeling met name van belang omdat daardoor duidelijk werd dat de Lybische leider, kolonel , erin was geslaagd "de strijd tegen de Verenigde Staten voor het eerst te verplaatsen naar Amerikaans grondgebied". Overigens liet achterwege te vermelden dat de internationale pers vooral op de relatie tussen Lybië en Nicaragua was ingegaan toen de Brazilianen in april 1983 een gecamoufleerd wapentransport van Tripoli naar de Sandinisten hadden onderschept.

Buitenlandse gasten

De bijeenkomst van het GPC werd opmerkelijk genoeg bijgewoond door officiële delegaties uit Marokko en Tunesië, terwijl aan het eind ook nog enkele Palestijnse leiders, overigens verklaarde tegenstanders van PLO-voorzitter , van hun belangstelling blijk zouden hebben gegeven. **).

---

*) Vgl. FOCUS nr. A84/006 dd. 30-1-1984, blz. 3/4.

**) Het ging hierbij om PFLP/GC-leider
dissidenten en
dd. 15-2-1984).

en de 'Al Fatah'-
(vgl. Radio Tripoli

De Marokkaanse delegatie stond onder leiding van

, die secretaris-generaal is van de regeringsgezinde 'Parti National Démocratique' (PND) en sedert november 1983 als minister van Staat deel uitmaakt van het kabinet - . In een toespraak tot het GPC op 14 februari zou hij er onder andere op hebben gewezen, dat de Arabische natie zich op het ogenblik geconfronteerd ziet met een groot gevaar, namelijk de invloed van westerse culturen op het Arabische leven en de daarmee samenhangende ontgoocheling van de jongeren. Hij prees de Lybische waakzaamheid op dit punt en voegde daaraan toe dat "alle Arabische staten in dezen in het voetspoor van Lybië moesten treden". Tenslotte noemde hij Arabische eenheid het enige effectieve middel tegen "de activiteiten van de zionistische vijand en van de binnendringende racistische imperialisten"*)).

Na het uitspreken van zijn rede keerde nog dezelfde dag terug naar Marokko . Bij aankomst in zijn vaderland verklaarde hij **) de zitting van het GPC te hebben bezocht zowel in opdracht van koning als in zijn functie van leider van de PND. Hij merkte bij die gelegenheid nog op dat het GPC, dat hij "enig in zijn soort" noemde in zijn ogen "positieve aspecten" vertoonde.

Op 14 februari werd het GPC voorts toegesproken door de leider van de Tunesische delegatie, , die werd aangeduid als directeur van het onderzoekscentrum van de Neo-Destour Partij, de Tunesische regeringspartij. Zijn rede zou een lofzang zijn geweest op het voorgeslacht dat hij prees omdat het eeuwenlang het Arabische karakter van de Maghreb ***) had verdedigd tegen indringers, zoals

---

*) Deze samenvatting van de rede van is gebaseerd op een persbericht van het Lybische persbureau JANA dd. 14-2-1984, welk bureau zich regelmatig schuldig maakt aan tendentieuze berichtgeving. Het mag derhalve niet uitgesloten worden geacht dat het verslag van de toespraak meer zegt over de Lybische opvattingen dan over de werkelijke inhoud van het gesprokene.

***) Aldus het Marokkaanse persbureau MAP dd. 15-2-1984.

***) De Maghreb omvat de westelijke helft van Noord-Afrika.

de kruisvaarders en de Europese kolonialisten. Hij besloot zijn bijdrage met de conclusie dat de huidige generatie dezelfde verantwoordelijkheden draagt als haar voorgangsters *).

Rede

Op 15 februari sprak de Lybische leider zelf het GPC toe **). Nadat uitvoerig had stilgestaan bij de door hem vurig nagestreefde Arabische eenheid en een overzicht had gegeven van de huidige stand van zaken op dat terrein, althans een Lybische beoordeling daarvan, ging hij in op periodiek vanuit het buitenland opklinkende beschuldigingen dat het regiem in Tripoli achter revolutionaire bewegingen in andere Arabische landen zou zitten. In dit verband verklaarde hij met zoveel woorden dat "zijn land geen geheime opstandige groeperingen in landen als Tunesië, Marokko, Algerije, Egypte en dergelijke organiseert". Wel voegde hij daaraan direct toe dat "zo onder de bevolking van een van deze staten een dergelijke beweging tot ontwikkeling komt, de Lybische leiders aan de kant van de revolutie staan". Sterker nog, volgens hoopt men in Tripoli "dat er in het hele Arabische vaderland volksrevoluties zullen plaatsvinden". Verderop in zijn toespraak maakte hij geen geheim van zijn woede over de ontvangst in Marokko begin februari van de Egyptische president , welk onthaal hij kenschetste als een klap voor de relatie die de laatste tijd tussen Rabat en Tripoli tot stand was gekomen.

Typerend voor het denken van was dat hij vervolgens enthousiast inging op "de overwinning van de Libanese nationale krachten op de in hun vaderland gestationeerde NAVO-eenheden en de daaropvolgende vlucht van laatstgenoemden", waarmee hij doelde op de terugtrekking van de 'Multinationale Vredesmacht' uit Libanon.

De slotverklaring

Op 16 februari werd de bijeenkomst van het GPC afgesloten met het aannemen van een resolutie, waarin niet alleen uitgebreid aandacht werd geschonken aan allerlei binnenlandse kwesties, maar ook aan de

---

*) Ook deze samenvatting is gebaseerd op een bericht van JANA dd. 14-2-1984.

**) Deze rede werd rechtstreeks door Radio Tripoli uitgezonden.

plaatsing van nucleaire wapens voor de middellange afstand in West-Europa.

In de paragraaf in de slotverklaring waarin op laatstgenoemde materie werd ingegaan, werd onder andere gezegd *) :

- De basisvolkscongressen hebben de Italiaanse regering veroordeeld wegens het accepteren van de plaatsing van kernraketten in Comiso op Sicilië, omdat deze wapens een bedreiging vormen voor Lybië.
- Het Italiaanse volk moet in een dialoog worden opgeroepen zich strijdvaardig op te stellen zo hun regering hardnekkig blijft vasthouden aan het stationeringsbesluit.
- Op korte termijn moet een internationale conferentie belegd worden, waarop de Mediterrane landen en volkeren zich kunnen beraden op deze kwestie en geprobeerd zal moeten worden hun te overtuigen van de gevaren die aan uitvoering van het plaatsingsbesluit zijn verbonden.
- Vredesbewegingen die zich verzetten tegen de vestiging van militaire bases verdienen steun, terwijl de "Groene vredesbeweging" aangemoedigd moet worden de mensen te mobiliseren tegen de stationering van de onderhavige raketten.
- Onder de inwoners van "die Europese landen" waar bases voor nucleaire wapens voor de middellange afstand ingericht zullen worden, moet een revolutionaire informatie-campagne gestart worden.
- Als ondanks alles de Italiaanse regering en bevolking negatief reageren op de signalen vanuit Lybië zullen de raketten "uit zelfverdediging" worden aangevallen en vernietigd".

Het mag opmerkelijk genoemd worden dat in een door het Sovjetrussische persbureau TASS verspreid bericht over de uitspraken van het GPC **) wel werd gemeld dat de congresleden zich diep bezorgd hadden getoond over de plaatsing van de genoemde kernwapens in West-Europa en die hadden aangemerkt als een bedreiging voor het Mediterrane gebied, maar dat met geen woord werd gerept over de uitspraken inzake te nemen tegen maatregelen.

---

*) Vgl. Radio Tripoli dd. 16-2-1984.

**) Vgl. TASS dd. 17-2-1984.

Tenslotte

Volgens persberichten zou de Italiaanse regering niet zozeer gewapende acties tegen de basis in Comiso vrezen als wel de gijzeling door de Lybische autoriteiten van in dat land werkzame Italiaanse gastarbeiders e.d.. Alhoewel dezerzijds niets bekend is omtrent concrete gegevens waarop deze zorg zou kunnen zijn gebaseerd, behoort een dergelijk optreden van het regiem in Tripoli allerminst tot de onmogelijkheden. Mochten c.s. tot dit soort maatregelen besluiten, dan moet er rekening mee worden gehouden dat deze zich niet alleen zullen keren tegen Italië : de in België, de B.R.D. en Nederland te stationeren kruisvluchtwagens zullen Lybië immers ook kunnen bereiken.